

NO FORMAL NENS

**BLACK FRIDAY,
BLACK SATURDAY,
BLACK SUNDAY...**

**PER A MILIONS DE PERSONES AL MÓN
TOTS ELS DIES SÓN NEGRES**

La nostra manera de consumir afecta a les persones més vulnerables

CONSUMIR EL JUST I NECESSARI DEPÈN DE TU

PROFESSORAT

JUSTIFICACIÓ

Amb aquesta campanya pretenem posar en el punt de mira els nostres hàbits de consum més quotidians. Volem aprofundir en com gestos automàtics, diaris, impensats tenen un impacte molt més gran del que ens podem imaginar. Això afecta tant al nostre planeta com als drets humans i en especial als drets de la infància, que en ser els més febles i vulnerables, són els que surten més malparats.

Objetius

- Apropiar-nos a la realitat dels nens treballadors i relacionar-ho amb el nostre consum.
- Descobrir quina informació tenim dels productes que tenim i quina informació hauríem de tenir.

Temporalització

55 min

Material necessari

- Fulls de paper (aproximadament 60 per nen). El recomanable seria agafar fulls en brut i partir en dos.
- Pissarra o paper continu.
- Guixos o retoladors.
- Diverses etiquetes impreses que apareixen al final de la unitat (una per grup)

Continguts

La sessió es planteja en tres activitats consecutives i interrelacionades entre si. L'objectiu és partir de la vida quotidiana dels nens i nenes perquè es vegin identificats amb els més petits d'altres països i amb menys sort.

ACTIVITATS

Activitat 1. Ens posem en situació

Comencem amb aquesta activitat sense donar més explicacions. S'avisarà els nens i nenes que disposen de cinc minuts per a realitzar avions de paper amb folis. Ho han de fer en complet silenci i sense moure's de la cadira. Cada avió ha de tenir dibuixades les finestres i algun disseny a les ales. Els que estiguin mal fets o tinguin alguna errada no s'acceptaran al final.

Després de finalitzar aquests cinc minuts, es comptabilitzen els avions: per cada 10 avions ben fets i decorats se'ls pagarà una rupia (0,0149 euros). Aquesta serà la quantitat que haurien obtingut en una jornada de treball de més de 8 hores.

A continuació es mostra als alumnes la taula amb els preus perquè descobreixin el que haurien pogut comprar després d'una jornada laboral. S'han de posar en la situació que en ocasions, el seu sou seria l'únic que entraria en una llar de varis membres:

ALIMENTS	ROBA I VIVENDA	MEDICINES I HIGIENE
1 kg d'arròs : 3 rupies	1 pantalons : 40 rupies	Assegurança mèdica : 4 rupies / dia
1 kg de verdures : 3 rupies	1 camisa : 30 rupies	Aspirina : 0,5 rupies
1 peça de fruita : 1 rupia	1 abric : 75 rupies	Xarop : 2 rupies
1 tassa de te : 0,5 rupies	Lloguer barraca : 80 rupies	1 kg de sabó : 10 rupies
1 dotzena d'ous : 6 rupies	Estufa : 50 rupies	

Això només ha estat un experiment durant cinc minuts. Però en tot el món es calcula que hi ha 158 milions de nens i nenes d'entre 5 i 14 anys (un de cada sis) que treballen cada dia durant més de vuit hores al dia i en males condicions de seguretat i neteja.

S'obre un diàleg amb les següents qüestions:

- Amb el salari que t'han donat ... què podries comprar cada dia? Què et faltaria per comprar? Et sembla un salari suficient?
- Sabíeu que hi ha nens que es veuen obligats a treballar en lloc d'anar a l'escola?
- Per què creus que treballen? (Aquest pot ser un bon moment per explicar-los que no és una decisió que prenguin lliurement els nens, sinó que es veuen obligats a treballar ja que els seus pares no guanyen prou per mantenir la família)

Activitat 2. Son nens com nosaltres

Ja hem introduït la idea que hi ha nens que es veuen obligats a treballar. Però ens segueix semblant una cosa molt llunyana i tendim a pensar que aquests nens i nenes no són com nosaltres. No obstant això, tant a Espanya com en altres països als nens els agrada jugar, menjar, dormir, estudiar i somien amb tenir un futur millor.

Demaneu als nens i nenes que escriguin en un full les activitats que realitzen en un dia qualsevol (preferiblement de dilluns a divendres), des de que s'aixequen fins que se'n van a dormir. Posteriorment, tres o quatre nens, de forma voluntària, llegeixen en veu alta el que han escrit.

A continuació, la persona dinamitzadora explicarà que ha rebut també el resum d'un dia de diversos nens que no viuen a Espanya sinó en altres països del món. Els llegeix en veu alta.

La historia de la Roshni

Sóc una nena de deu anys i visc a un poble de la regió de Thar, al Pakistan. Després de patir problemes econòmics, el meu pare es va veure obligat a demanar un préstec i ens va deixar a mi i als meus dos germans treballant en el teler de catifes del prestador. Jo volia anar a l'escola però no vaig poder: treballava molt dur en el teler de sol a sol. Al principi va ser molt difícil haver d'estar asseguda tant de temps, però ja estic acostumada. El meu sou és de 40 rupies (menys de 40 cèntims d'euro). També faig una mica de brodat a la nit per poder guanyar una mica més de diners. Tot el que guanyo va destinat a cobrir les despeses dels nou membres de la meua família. Sense aquests diners, difícilment podríem menjar tots els dies.

La historia de l'Albert

Tinc 12 anys i des de fa tres treballo en la recol·lecció de la canya de sucre. Em llevo a les 4 del matí per carregar aigua; després vaig a prendre una mica de cafè, truites amb fesols i de vegades formatge; i vaig caminant amb el meu pare cap al canyar, que està a una hora de camí. És dur. A vegades no tinc ganes de treballar, perquè tinc mal de cap o estic malalt. Però si no acabem la tasca, no ens paguen.

La historia del Riad

Porto fabricant sabatilles des dels 11 anys. He treballat ja en diverses fàbriques però les condicions sempre són dolentes. Són moltes hores de treball i acabo molt cansat. A més, gairebé no tenim temps per menjar o descansar. Somio amb poder anar a l'escola, però sé que la meua família necessita els meus diners. Encara que amb el poc que em paguen, tot just ens dona per menjar.

A continuació, se'ls llança la següent pregunta:

- Hem vist com Roshni, Alberto i Riad fabricaven catifes, sabatilles i sucre. Sabeu qui fabrica la catifa de casa vostra, les sabatilles que porteu posades o el sucre que prenen els vostres pares en el cafè?

En una pissarra o paper continu es demana als nens escriguin què han pensat o sentit quan han escoltat aquests testimonis.

Activitat 3. Les etiquetes de la roba

Si mirem qualsevol etiqueta de les nostres samarretes , pantalons, abrics ... veiem que té una sèrie d'informació sobre la peça de roba : amb quin material està fet, a quin país , si es pot ficar a la rentadora ...

Ara que coneixem la realitat dels nens treballadors, creieu que les etiquetes haurien d'incloure un altre tipus d'informació com qui el fabrica?

Es divideix els nens i nenes en grups de 4-5 persones i se'ls demana que elaborin l'etiqueta d'una samarreta amb tota la informació que creuen hauria d'incloure . Per a això , se'ls pot lliurar l'etiqueta inclosa a continuació.

AVALUACIÓ

En cas de voler avaluar aquestes activitats, proposem que s'observi la participació i implicació de l'alumne a partir d'aquests tres ítems

ÍTEMS	EX	N	B	S	I
<ul style="list-style-type: none">• El comportament ha estat adequat tant individualment com en grup cooperatiu					
<ul style="list-style-type: none">• Ha mostrat interès per les activitats					
<ul style="list-style-type: none">• S'ha implicat en les activitats					